

Ordnings af 1922. Det er muligt, naar Udviklingen fortsættes, at man ogsaa naar til det, som saa mange andre Forsvarsministre er naaet til her i Landet, at Forsvarsordningen ikke blot skal gennemføres loyalt, men at den skal plejes og udvikles.

Til det ærede Medlem Hr. P. Munch vil jeg kun sige, at han balancerede jo lidt rundt i Aalandskonventionens Bestemmelser, men der er dog et Punkt, som man ikke kan komme udenom, og det er Ordet „tilbagekaste“. Det egner sig nu en Gang ikke rigtig til at forliges med en rent politimæssig Ordning. Der staar nemlig ikke noget om, at det, man skal tilbagekaste, kun skal være mindre Angreb. Jeg ved jo, at det ærede Medlem har en besynderlig Teori, som jeg dvælede lidt ved i Gaar Aftes, om, at naar det er rigtige Angreb, alvorlige Angreb, har man ingen Forpligtelse, men hvis det ikke er alvorlige Angreb, hvis det er saadanne mindre Angreb, man kunde næsten sige spøgefulde Angreb, har man en vis Forpligtelse.

Med Hensyn til Begivenhederne i 1914 skal jeg atter minde om den Udtalelse til den daværende Gesandt i Berlin, den nuværende højtærede Udenrigsminister, som blev fremsat af von Jagow: at Tyskland vilde respektere vor Neutralitet under den bestemte Forudsætning, at den blev respekteret fra anden Side. Se, der er det jo sagt meget klart, at man ikke kan vente sin Neutralitet respekteret fra den ene Side, naar den ikke respekteres fra den anden Side, og det er en Kendsgerning, at vor Neutralitet blev respekteret i 1914—18, netop fordi vor Forsvarsordning skabte den Overbevisning hos de krigsførende Magter, at de uden at løbe nogen Risiko kunde lade være at lægge Haand paa Danmark. Det er den haarde Kendsgerning, som de Herrer ikke vil kunne knække, om de saa anvender alle deres bedste Tænder paa den, ja, end ikke, om de bruger Minekastere overfor den.

Saa talte det ærede Medlem meget om Matzens Alliancepolitik, og den højtærede Udenrigsminister har ogsaa været inde paa det forkastelige i, at man skulde overveje, om man vilde slutte sig til den ene eller den anden Magt. Men det er dog en Kendsgerning, at ved Krigens Udbrud i 1914 fandt der netop Overvejelser Sted her, om man, hvis Begivenhederne kom ind paa Livet af os, helst skulde være paa den ene Side eller paa den anden Side, og det er ogsaa Overvejelser, som det er uundgaeligt at komme til at anstille i en kritisk Situation.

Det Forslag, her foreligger, er meget rigtigt karakteriseret af den højtærede Udenrigsminister — jeg ved ikke, om netop Ordet blev brugt, men det var i hvert Fald Tanken — saaledes, at det var et Eksperiment. Det er et Eksperiment, et Eksperiment, som er farligt for Landets Fremtid, og som ingenlunde byder nogen Fredsgaranti, men tværtimod forøger Udsigten for Danmark til at blive gjort til Krigskueplads.

Derfor skal jeg, idet jeg i øvrigt henviser til mine Udtalelser, første Gang jeg havde Ordet under denne Sags Behandling, her sige, at vi vil modsætte os dette Forslag, og vi vil gøre det ogsaa under den Form, at vi vil modsætte os dets Overgang til anden Behandling.

P. Munch: Det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz har opstillet en Teori mig vedrørende, som befrier hende for at give Svar med Hensyn til nogen Art af Realiteter. Heldigvis for mig beror denne Teori ikke paa Kendsgerninger, og jeg kan tilføje, at det er ikke mit Indtryk, at det er lykkedes det ærede Medlem at udbrede Teorien til det Parti, hun tilhører; hvis dette var lykkedes for hende, vilde denne Diskussion have været meget kortere, end den nu er blevet. Jeg kan tillige sige, at jeg, efter at have hørt forskellige Indlæg fra det ærede Medlem, der giver mig nogen Forudsætning for at vurdere det ærede Medlems Evne til saglig Diskussion, kan tænke mig andre Grunde til, at hun holder sig tilbage fra en saadan.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel nævnte atter Ordet „tilbagekaste“ og sagde, at der kunde da ikke være Tale om et mindre Angreb i denne Forbindelse, men jeg beder det ærede Medlem mindes, hvilke militære Kræfter Finland overhovedet har Lov til at føre til Aalandsøerne uden at bryde den paagældende Konvention, og naar det ærede Medlem fastholder dette i sin Bevidsthed, vil han ikke være i Tvivl om, at med disse Kræfter kan der overhovedet ikke tilbagekastes andet end ganske smaa bitte Overgreb og Angreb.

Det ærede Medlem sagde i sine sidste Udtalelser, at i 1914 havde det været overvejet, hvorvidt vi skulde stille os paa den ene eller den anden Side. Jeg kan dertil svare, at for Regeringens Vedkommende har saadanne Overvejelser ikke været fremme. Den danske Regering har under Forhandlingerne i 1914 ikke et eneste Øjeblik tænkt sig at fravige Landets Neutralitet og indlade sig paa en Politik af alliancemæssig